

Rolul României într-o Europa în mișcare

Într-una din serile trecute m-am așezat în fața calculatorului cu scopul precis de a scrie un eseu pe tema Integrării Europene. Ingrată misiune, ținând cont de complexitatea și importanța unui asemenea subiect... Eram puțin dezorientată, neștiind din ce perspectivă să abordez această temă generoasă, așa că am hotărât să abandonez, pentru moment, redactarea eseului în favoarea unei emisiuni TV. Am deschis televizorul pe un program oarecare, unde, în cadrul unui talk-show, era invitat liderul unui partid politic care tocmai revenise dintr-o vizită la Bruxelles. Nu discursul său mi-a atras atenția, obișnuită fiind deja cu acest tip de oratorie, ci, în mod special, altceva; pe banda de jos a ecranului circula mesajul trimis de o tânără de 31 de ani, mesaj care suna cam așa : ”Într-un stat democrat și liber nu credeți că ar fi trebuit să ne întrebăm și pe noi dacă vrem în U.E. ? Faceți un referendum. Vom trăi mai bine în viitor? Dar ce facem noi, cei mulți și amărâți, în prezent și viitorul apropiat cu atâtea taxe și impozite ? Cum mai trăim ? Coborâți jos, la noi, să vedeți sărăcia, lupta cu ziua de azi, nu mai știm de unde să plătim atâtea biruri.”

Brusc, am conștientizat faptul că, probabil, temerile acestei femei sunt împărtășite de alte câteva milioane de români, iar această situație se datorează mai ales politicianilor, care, în loc să organizeze campanii ample de informare a populației asupra a ceea ce înseamnă Uniunea Europeană au transformat problema integrării într-un subiect de campanie electorală și de dispută între putere și opoziție. Integrarea în Uniunea Europeană este o prioritate majoră pentru România, însă este absolut necesar ca românii să fie autori ai istoriei statului lor și nu doar simpli martori. Iar pentru ca acest lucru să se întâmple ei trebuie să aibă parte de o informare corectă și completă, lucru care din păcate nu este valabil acum. La doar câteva luni până la aderarea cetățenii români nu știu, încă, ce presupune de fapt Uniunea Europeană. Opinia publică este divizată în două tabere: o tabără care vede în Uniune un fel de salvator mesianic și o alta, care consideră integrarea un pas spre un dezastru economic de proporții. Așadar, nici o parte a opiniei publice nu deține o imagine reală.

Uniunea Europeană reprezintă pentru români un miraj mai ales datorită nivelului de trai ridicat din țările membre. Dar pentru ei este de neînțeles de ce România, îndreptându-se spre Occident, se afundă, totuși, tot mai mult în sărăcie. Guvernanții ” au omis ” să înfățișeze populației costurile, insistând numai asupra avantajelor integrării, din motive greu de precizat. Este evident că o măsură cum este cea a aderării are multiple consecințe pozitive pe plan politic, economic și social, dar implică și numeroase costuri, destul de ridicate. La începerea negocierilor românilor nu li s-a spus la ce trebuie să se aștepte, motiv pentru care acum, când vad care sunt etapele integrării, devin tot mai speriați. Momentul în care se vor face simțite avantajele nu poate fi încă precizat, fiind vorba de o perioadă îndelungată de timp în care dezavantajele și nu avantajele vor fi resimțite de majoritatea covârșitoare a cetățenilor țării. Desigur, prin clipe grele au trecut aproape toate țările membre înainte și după aderare, acestea fiind o parte inevitabilă a procesului de modernizare, însă era normal ca cetățenii români să fi fost avertizați în prealabil asupra acestor probleme. Ei trebuiau să știe că, prin închiderea coloșilor industriali creați în comunism, șomajul va crește ; populația de la orașe, care acum este obligată să meargă la sate din cauza pierderii locurilor de muncă, va trebui să se întoarcă, deoarece Uniunea Europeană, unde doar 5-7% din populație lucrează în agricultură, nu va putea accepta situația din România, unde 35% din populație este ocupată în agricultură ; prețurile vor continua să crească iar salariile vor rămâne neschimbate până la refacerea structurilor economice. Modul în care populația percepe conceptul european este foarte important, deoarece după 1 ianuarie 2007 va fi nevoie de eforturi susținute pentru a arata că suntem capabili să ne ridicăm la nivelul așteptărilor. Dar suntem... ?

O altă chestiune pe care guvernanții au discutat-o mult prea puțin este aceea a competitivității. Înseamnă, oare, bifarea unor obiective pe agenda integrării faptul că lucrurile merg mai bine în România ? Nu de puține ori guvernele care se succed îmi lasă senzația că așa - zisele reforme nu sunt decât ” vorbe în vânt ”. Comunitatea Europeană este un spațiu al valorilor reale, un spațiu al concurenței loiale și al lucrurilor bine făcute. Suntem noi pregătiți pentru toate acestea ? Putem ocupa cu fruntea sus un loc la aceeași masă cu țări ca Franța, Germania sau Italia ? Tarile actuale membre ale U.E. au nevoie de o Românie care să le fie partener, nu de o Românie pe care trebuie să o tragă cu forța pe calea modernizării. Nu trebuie să uităm faptul că Uniunea Europeană are propriile sale

probleme, la rezolvarea cărora va trebui să contribuim și noi. NAFTA și ASEAN –ul , principalii competitori ai Uniunii, sunt un pericol real pentru economia europeană, ținând cont că o treime din PIB-ul mondial este deținut de S.U.A., iar țările Asiei de Sud reprezintă, ca mărime, al doilea producător de textile din lume. Așadar, U.E. trebuie să-și reformeze sistemul economic pentru a putea rezista, lucru destul de dificil dacă ne gândim la faptul că S.U.A. se opune unor proiecte europene importante, cum ar fi un tratat de free - trade cu Mexicul, în timp ce ele intenționează încheierea unui tratat de free - trade cu toată America Latină. O parte din datoria reformării sistemului economic european va reveni și românilor, motiv pentru care avem nevoie de o tânără generație de economiști foarte bine pregătiți și buni cunoscători ai realităților occidentale.

Guvernele României din ultimii 15 ani au privit problema integrării în Uniunea Europeană cu destul de multă superficialitate, nu au ținut cont de adevăratele implicații economice și sociale, transformând totul într-o luptă politică și considerând că partidul care va avea cele mai multe merite în procesul aderării se va bucura de simpatia eternă a electoratului. Datorită luptelor politice din ultima vreme integrarea ar putea fi compromisă, însă acest lucru nu este dorit de nimeni și sperăm că nu se va întâmpla. Cât despre competitivitatea țării noastre, lucrurile mai au timp (puțin, e adevărat!) să se îndrepte și să pornim pe drumul reconstrucției reale. Pentru asta, însă, este nevoie de ajutorul nostru, al tuturor, și în special al tinerilor, care aduc o viziune nouă în toate sectoarele de activitate.

studenta **Ana – Maria Axante**

studenta la Facultatea de Științe Politice din cadrul S.N.S.P.A. și la Facultatea de
Administrația Afacerilor din cadrul Universității București